

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวินพระบาท

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๓

เทศบาลตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวินพระบาท เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓
เทศบาลตำบลเวินพระบาท อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม

หลักการ

เพื่อกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลเวินพระบาท เพื่อป้องกัน
และแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อนจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์

.....

เหตุผล

โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๐ กำหนดไว้เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ
ดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น เพื่อป้องกันอันตรายและเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมี
อำนาจในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดของพื้นที่หรือทั้งหมดของพื้นที่ในเขต
อำนาจนั้นเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวินพระบาท เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๓

โดยที่เป็นการสมควรตามเทศบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา๖๐ มาตรา๖๑มาตรา๖๒ และมาตรา๓แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลพ.ศ.๒๔๙๖แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่ง มาตรา ๒๙ประกอบกับมาตรา๓๒มาตรา ๓๓ มาตรา๓๔มาตรา๔๑ และมาตรา๔๓ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลเวินพระบาทโดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลเวินพระบาทและผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมจึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลเวินพระบาท เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลเวินพระบาท ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลเวินพระบาทแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลเวินพระบาท

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานตามเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจिन

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์ และให้หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแล ไม่ว่าจะได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าของกรรมสิทธิ์ให้ดูแลด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเวินพระบาท เป็นเขต ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

(๑) ช้าง	(๑๑) ไก่
(๒) ม้า	(๑๒) เป็ด
(๓) ลา ล่อ	(๑๓) สุนัข
(๔) โค	(๑๔) แมว
(๕) กระบือ	(๑๕) งู
(๖) สุกร	(๑๖) จระเข้
(๗) แพะ	(๑๗) นก
(๘) กบ	(๑๘) ปลา
(๙) กวาง	(๑๙) กระต่าย
(๑๐) ห่าน	(๒๐) หนู

(๒๑) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

(๒๒) สัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคหรือมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยหรือเป็นอันตรายต่อประชาชน ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

๕.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

๕.๑.๑ พื้นที่เทศบาลตำบลเวินพระบาท บริเวณหนองอีตู หมู่ที่ ๘ บ้านนาแค อ่างเก็บน้ำ บ้านนาสีดา หมู่ที่ ๖ บ้านนาสีดา และห้วยบ่อ หมู่ที่ ๓ บ้านนาโสกใต้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภท โดยเด็ดขาด

๕.๑.๒ บริเวณแนวเขตสถานที่ราชการเป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

๕.๑.๓ พื้นที่เทศบาลตำบลเวินพระบาทที่เป็นพื้นที่ผังเมืองรวม ซึ่งได้ประกาศกำหนดเป็น เขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่นมาก ตามกฎหมายว่าด้วยผังเมือง

๕.๑.๔ พื้นที่เทศบาลตำบลเวินพระบาท ที่เป็นพื้นที่ผังเมืองรวม ซึ่งได้ประกาศกำหนดเป็นที่ดิน ประเภทอนุรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ตามกฎหมายว่าด้วยผังเมือง

๕.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๕.๒.๑ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ ๕.๑ เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ตามข้อ ๕ และต้องอยู่ภายใต้ มาตรการ ดังต่อไปนี้

๕.๒.๑.๑ เจ้าของสัตว์ จะต้องจัดให้มีมาตรการในการป้องกัน และควบคุมมิให้เกิด มลพิษอันเกิด จากการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ของสาธารณชน

๕.๒.๑.๒ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภท และชนิดของ สัตว์และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบาย น้ำ และสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ

๕.๒.๑.๓ ต้องรักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๕.๒.๑.๔ กรณีสัตว์ที่เลี้ยงตาย ต้องกำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ที่ถูกสุขลักษณะ

๕.๒.๑.๕ ต้องจัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์

๕.๒.๑.๖ ต้องเลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน และต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์เลี้ยงออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

๕.๒.๑.๗ กรณีการเลี้ยงสัตว์สำหรับการพาณิชย์ กรณีสัตว์บก เช่น สุกร สุนัข วัว กระบือ แพะ แกะ หรือสัตว์ในประเภทเดียวกัน ที่มีจำนวนรวมกันไม่เกิน ๑๐ ตัว สำหรับสัตว์ปีก เช่น ไก่ นก เป็ด หรือสัตว์ในประเภทเดียวกันที่มีจำนวนรวมกันไม่เกิน ๓๐ ตัวให้เลี้ยงห่างจากชุมชนในระยะ ๓๐๐ เมตร ขึ้นไป และต้องดำเนินการจัดการกลั่นแกล้งจากมูลสัตว์ทุกวัน

๕.๒.๑.๘ กรณีการเลี้ยงสัตว์สำหรับการพาณิชย์ตาม ๕.๒.๑.๗ ที่มีจำนวนสัตว์ดังนี้

(ก) กรณีสัตว์บก เช่น สุกร สุนัข วัว กระบือ แพะ แกะ หรือสัตว์ในประเภทเดียวกัน ที่มีจำนวนรวมกันเกินกว่า ๑๐ ตัวขึ้นไป จะต้องเลี้ยงห่างจากชุมชนอย่างน้อย ๗๐๐ เมตร

(ข) กรณีสัตว์ปีก เช่น ไก่ นก เป็ด หรือสัตว์ในประเภทเดียวกัน ที่มีจำนวนรวมกันเกินกว่า ๔๐ ตัวขึ้นไป จะต้องเลี้ยงห่างจากชุมชนอย่างน้อย ๗๐๐ เมตร

(ค) กรณีการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะฟาร์ม หรือการเลี้ยงสัตว์ที่มากกว่าที่กำหนดไว้ข้างต้น เช่น ฟาร์มสุกร ฟาร์มไก่ ฟาร์มวัว ฟาร์มนกกระเจือกเทศ เป็นต้น จะต้องมีพื้นที่ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร

๕.๒.๑.๙ สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้องดำเนินการ เพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามกฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆ จะต้อง จัดหา และจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

๕.๒.๒ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ ๕.๑ เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ ประเภท สุนัข และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

๕.๒.๒.๑ จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสุนัข โดยมีขนาดเพียงพอแก่การ ดำรงชีวิตของสุนัข มีแสงสว่างเพียงพอและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและกำจัดสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะ

๕.๒.๒.๒ กรณีเป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน จะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สุนัขไม่สามารถเข้าถึง บุคคลภายนอก และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง โดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

๕.๒.๒.๓ ควบคุมสุนัขมิให้ออกนอกสถานที่เลี้ยง โดยปราศจากการควบคุม

๕.๒.๒.๔ ควบคุมดูแลสุนัขมิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญ เช่น ก่อให้เกิดเสียงดังติดต่อกัน เป็นระยะเวลานานๆ เป็นต้น

๕.๒.๒.๕ รักษาสถานที่เลี้ยงสุนัขให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

๕.๒.๒.๖ ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสุนัข เกี่ยวกับเรื่องอาหาร ความสะอาด และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ถ้าเจ้าของสุนัขไม่สามารถเลี้ยงดูสุนัขได้เป็นการชั่วคราว จะต้องจัดให้มีผู้ดูแล ความเป็นอยู่ของสุนัขให้เป็นปกติสุข

๕.๒.๒.๗ เมื่อสุนัขตาย เจ้าของสุนัขจะต้องกำจัดซากสุนัขให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญ และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ เว้นแต่ สุนัขตายเนื่องจากป่วยเป็นโรคระบาดสัตว์ ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทันที และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕.๒.๒.๘ จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสุนัข เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสุนัขมาสู่คน

๕.๒.๒.๙ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่า สุนัขที่เลี้ยงเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ของประชาชน ให้เจ้าของสุนัขแยกกันสุนัขไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

๕.๒.๒.๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดเลี้ยงหรือปล่อยสุนัขในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่ของบุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอม

๕.๒.๒.๑๑ ในการนำสุนัขออกนอกสถานที่เลี้ยง เจ้าของสัตว์เลี้ยงดังกล่าว จะต้องผูกสายลากจูงที่แข็งแรงและจับสายลากจูงตลอดเวลา ในกรณีที่เป็นสุนัขที่มีพฤติกรรมดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์ ซึ่งมีลักษณะทางสายพันธุ์ดุร้าย หรือสุนัขสายพันธุ์อื่นที่มีประวัติทำร้ายคน ต้องใส่อุปกรณ์ครอบปาก และจับสายลากจูงห่างจากตัวสุนัขไม่เกินห้าสิบเซนติเมตรตลอดเวลา

๕.๒.๒.๑๓ ปฏิบัติการอื่นใด ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

๕.๒.๓ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ ๕.๑ เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์ทุกประเภทที่นำเข้าจากต่างประเทศ และต้องอยู่ภายใต้มาตรการดังต่อไปนี้

๕.๒.๓.๑ การนำสัตว์เข้าประเทศ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอนของกรมปศุสัตว์และต้องเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

๕.๒.๓.๒ เพื่อป้องกันการแพร่พันธุ์ของสัตว์นำเข้าจากต่างประเทศ ห้ามมิให้ผู้เลี้ยงสัตว์ซึ่งนำเข้าจากต่างประเทศทุกชนิด ปล่อยหรือทิ้งสัตว์ดังกล่าวในที่หรือทางสาธารณะ

๕.๒.๓.๓ สัตว์ที่ถูกกำหนดให้ต้องขึ้นทะเบียน หรือมีกฎหมายอื่นใดกำหนดให้ต้อง ดำเนินการเพื่อควบคุมสัตว์ดังกล่าว ผู้เลี้ยงสัตว์นั้นๆจะต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนหรือต้องดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดให้ถูกต้อง ในกรณีที่ต้องมีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์นั้นๆจะต้องจัดหาและจัดให้มีเครื่องหมายสัญลักษณ์ติดที่ตัวสัตว์นั้นตลอดเวลาด้วย

๕.๒.๔ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตใน ข้อ (๑) เป็นเขตการเลี้ยงสัตว์มีพิษและสัตว์ที่ดุร้าย หรือเข้าข่าย ดุร้ายทุกประเภท และต้องอยู่ภายใต้มาตรการ ดังต่อไปนี้

๕.๒.๔.๑ ต้องปฏิบัติตาม ๕.๒.๑ , ๕.๒.๒ , ๕.๒.๓ ในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยอนุโลม

๕.๒.๔.๒ ต้องจัดให้มีที่เลี้ยงที่มีดขิด มังคัง แข็งแรง ซึ่งเหมาะสมกับสัตว์แต่ละประเภท เพื่อป้องกันมิให้สัตว์ดังกล่าวหลุดรอดออกมาก่อให้เกิดอันตรายต่อประชาชน

๕.๒.๔.๓ ปฏิบัติตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ในกรณีเจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลเวินพระบาท แต่ถ้ามการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลเวินพระบาท ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้น เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ การอุทธรณ์ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลเวินพระบาทในเรื่องใด หรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยอนุโลม

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลเวินพระบาท รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติฉบับนี้และมีอำนาจในการออกระเบียบ ข้อกำหนด คำสั่ง หรือประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ว่าที่พันตรี

(วัฒนา นิสสาชา)

ปลัดเทศบาล ปฏิบัติหน้าที่

นายกเทศมนตรีตำบลเวินพระบาท

เห็นชอบ

(นายรังสรรค์ คัมภีรานนท์.....)

รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม